

[Bernhard Baunsgaard.]

ekspropriation. Det er ukorrekt. Forholdet er det, at det kun er den tidligere finansminister, hr. Anders Andersens, herostratisk kendte stædighed, der har trukket den ordning i langdrag. Der har siden sommeren 1974 været et enigt folketing bag denne ordning, vi skulle bare have overbevist hr. Anders Andersen om, at der skulle mere med, end han i marts måned 1974 oprindelig foreslog. Så snart det var klaret, var folketinget parat til at gennemføre det, men den daværende finansminister ønskede det ikke; han ville have mere med, sagde han.

Der var visse af de bemærkninger, som ministeren for skatter og afgifter kom med, der bedrøvede mig. Det bedrøver mig virkelig at ministeren slet ikke har forstået det radikale forslag; det kan han ikke have gjort, når han siger, at pristalsreguleringen ikke er særlig god, når det gælder særlig indkomstskat af fast ejendom. Ja men, hr. minister, det er dog sådan, at salgsprisen på en ejendom for det første består af anskaffelsesprisen, derefter forbedringer og endelig den samfundsskabte stigning. Det er den sidste, vi skal have fat i, og de to første skal, så rigtigt som ministeren kom til at sige det heroppefra, rettes efter kroneforringelsen. Ministeren roste forslaget, fordi det næsten ramte kroneforringelsen. Ja men, hr. minister, når det er målet, hvorfor så ikke indføre det radikale princip, hvor man er helt sikker på altid at tage kroneforringelsen i agt?

Stetter (KF):

Jeg kan berolige hr. Anders Andersen: jeg har ikke på noget tidspunkt ment eller følt, at udtalelserne fra venstres ordfører eller fra venstres presse om brevet fra de fire partier var rettet mod mig eller mit arbejde som formand for folketingets skatte- og afgiftsudvalg; det tema kan vi lade ligge.

Hr. Anders Andersen bekræftede min antagelse, nemlig at den forhenværende finansminister føler sig forpligtet af forliget af 8. januar mellem venstre og socialdemokratiet om at skærpe kapitalvindingsskatten for de virkelige kapitalgevinster. Det forstår og anerkender jeg. Men hvorfor så ikke sige det i stedet for at forsøge at klandre os andre og føre vælgerne bag lyset og dreje dem en knap? Jeg må opfatte hr. Anders Andersens

udtalelser her i dag således, at den forhenværende finansminister lægger afstand mellem sig og udtalelserne fra venstres ordfører, formentlig på folketingsgruppens vegne. Venstre skal ikke regne med vor tavshed eller vor bistand, når venstres ordfører forsøger at dække sig bag en forargelse over andre, en forargelse, der oven i købet er falsk.

Ømann (SF):

Jeg kan forstå, at der stadig væk bliver en dejlig ro om denne lovgivning.

Det, der kalder mig op, er en teknisk detalje, som jeg ikke synes skal have lov til at stå uantastet i Folketingstidende. Det var venstres repræsentant, hr. Aksel Pedersen, der talte om kurstab, som påvirkede statistikken på den måde, at det gennemsnit, som skattemyndighederne arbejdede med, blev for højt, og således at når man ved disse bekvemme generationsskiftehandler fra far til søn satte overdragelsesprisen tilstrækkelig lavt for at spare lidt på skillingerne i kapitalvindingsskat, ja, så forhøjede skattemyndighederne overmåde meget på grund af en forkert statistik. Jeg vil gerne have, at det skal stå i Folketingstidende, at det gør skattemyndighederne ikke. De vurderer nemlig salgsprisen, handelsværdien, i henhold til en normal udbetaling, en normal prioritering, en normal finansiering ved hjælp af sælgerpantebrev, og jeg synes ikke, at selv partiet venstre har krav på nogen mere fair behandling, så det er altså et forkert element at føre ind i argumentationen.

Men bortset fra disse ting skal jeg ikke blande mig i talgymnastikken. Det er jo nogle små reguleringer her, man har skændtes om i mange herrens tider, men jeg har mærket mig, at venstres ordfører var særdeles tilfreds med resultatet, jeg har mærket mig, at den tidligere finansminister, hr. Anders Andersen, var overordentlig tilfreds med forligsresultatet. Men jeg synes nok, at når man nu ser på balancen, når man nu ser på, hvad der er venstres mål i denne sag, og hvad der er socialdemokratiets programpunkter i denne sag, så er der en vis skævhed i forliget. Derfor er det eneste spørgsmål, jeg skal ulejlige skatte- og afgiftsministeren med, dette: hvad fik socialdemokratiet til gengæld for dette forlig?